

ارتش اسلام احترام دارد و کسی نمی تواند حرمت آنان را سلب کند!

■ رویکرد امام خمینی رهبر انقلاب اسلامی، موجب گشت تا بدنه ارتش شاهنشاهی که اصلی ترین ابزار سرکوب حکومت شاه به شمار می رفت، به مردم انقلابی بگراید و کار را بر زورمداری و کشتار آن رژیم سخت کند! مردمی که از کنار صفوف ارتش، در مسیر راهپیمایی های عظیم خویش می گذشتند، به آنان غضب آلود نمی گریستند، بلکه گل و لبخند به ایشان هدیه می کردند! آنان با مهر، سربازان فراری از پادگان ها را پناه می دادند و از گزند دشمن دور می داشتند و نهایتاً به خانه و کاشانه شان روانه می ساختند. ارتشی که روزگاری کارآمدترین نیروی نظامی منطقه قلمداد می شد، در اقیانوس مهر و همدلی ملت خویش ذوب گشت و نهایتاً در خدمت اهداف آنان درآمد. این ارتش تا هم اینک نیز در صف نخست صیانت از استقلال و تمامیت ارضی ایران قرار دارد.

برای آنان که عقیده و جان هموطنان را سربازی کردند...

۲ ماموران ضد شورش شهبانی، در حاشیه یکی از راهپیمایی های مردم، جوانی را دستگیر کرده و به بازداشتگاه می برند! این فرآیند در ماه های آغازین سال ۵۷، تقریباً در ارتش فراگیر بود!

۱ ارتش پهلوی دوم، نمادی از وابستگی حکومت او به شمار می رفت! این نهاد، عمدتاً توسط مستشاران خارجی آموزش دیده و صرفاً برای دفاع از موجودیت و منافع حاکمیت پرورده شده بود! تصویر فوق آمده، برخی ماموران نظامی را در حال سرکوب یکی از تظاهرات نشان می دهد.

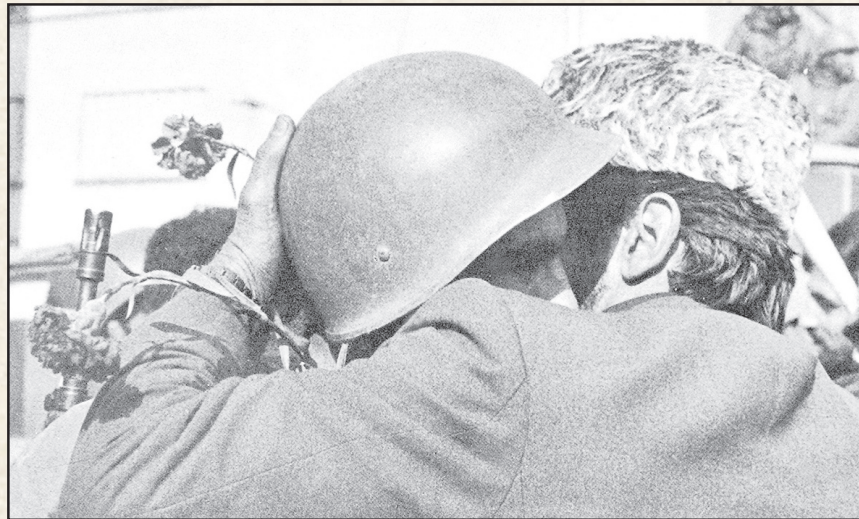
۴ کل نهادن بر لوله تفنگک ارتشیان، یکی از رویکردهای شاخص مردم، در دوران انقلاب به شمار می رفت. بسیاری از آنان، از این ابتکار انقلابیون خرسند بودند و با همان هیئت، در حضور مردم می ایستادند!

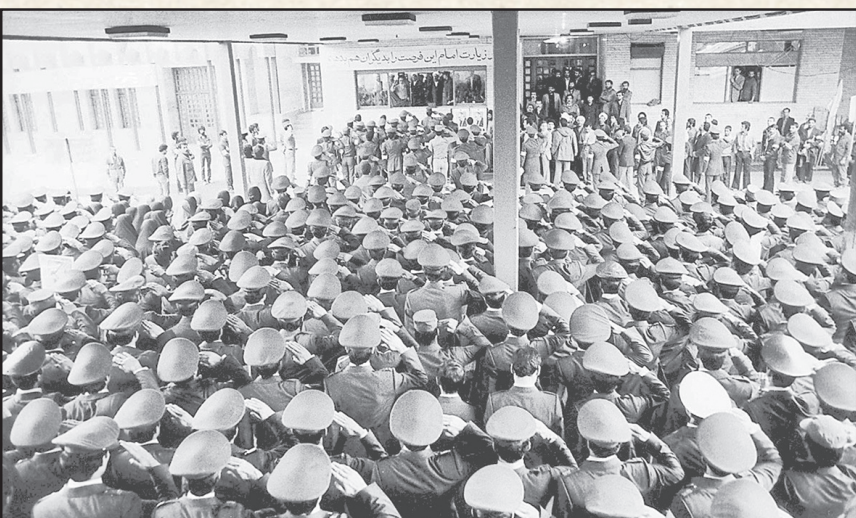
۲ امام خمینی رهبر انقلاب اسلامی اما اعتقاد داشت ارتش نمی تواند از تحولات کلان جامعه، تأثیر نپذیرد و هم از این روی، مردم را به ابراز علاقه به ارتشیان ترغیب نمود. در تصویر، راهپیمایان انقلاب اسلامی، پلاکارد ارتش برادر ماست/خمینی رهبر ماست را برافراشته اند.

۶ در ۲۶ ماه ۱۳۵۷، یکی از افسران ارتش، تصویری از امام خمینی را در دست دارد و در شادی مردم از فرار شاه از ایران، شریک شده است!

۵ مردم در حاشیه راهپیمایی ها، ارتشیان را در بر می گرفتند و ایشان را چون فرزندان خویش می انگاشتند! این رویکرد هوشمندانه رهبر انقلاب، بدنه ارتش را از رژیم شاه جدا کرد.

۸ و بالاخره ۱۹ بهمن ۱۳۵۷، بیعت جمعی از پرسنل نیروی هوایی با امام خمینی، در مدرسه علوی تهران، رویدادی که آثار روانی آن سران ارتش شاه را به مرز ناامیدی کشاند!

۷ از ماه به ارتش ایران بگویند: جواب گل گلوله بود؟، پلاکاردی در یکی از راهپیمایی ها که اندک نظامیان و قادری به شاه را به تجدید نظر می طلبد!

نظری به چند و چون بی اثر شدن مهم ترین ابزار سرکوب پهلوی دوم

ارتش شه ساخته ای که در کنار ملت ایستاد!

■ نیما احمدپور

ایران از دیرباز، صرفاً دو نیروی نظامی «قزاق» و «ژاندارمری» را به خود دیده است. این دو نیرو، معمولاً به مأموریت های داخلی گماشته می شدند و عمدتاً نیز در خدمت منافع حکومت بودند. با کودتای نظامی رضاخان در ۳ اسفند ۱۲۹۹، قزاق ها قدرت بیشتری یافتند و نهایتاً ژاندارمری را تعطیل کردند! پس از صعود قزاق به حکومت، هياهو بی بسیار برای هیچ به راه افتاد، برای ایجاد ارتش نوین. کارکرد این ارتش، عمدتاً عبارت بود از: سرکوب ایلات و عشایر و تخته قاپو کردن آنها، تمشیت عناصر و جریاناتی که به زورمداری رضاخان معترض بودند و غضب ارضی مردم و تقدیم آنها به شاه! این قشون مقاومت در برابر مهاجمان خارجی را نمی دانست و در هنگامه حمله متفقین به ایران، به شکلی مفتضحانه فرو پاشید! از آن پس تا ۲۸ مرداد، این نیروی شکست خورده، دستاویزی شد برای پهلوی دوم، برای دخالت در انتخابات در شهرهای گوناگون و برنامه ریزی برای سقوط نهضت ملی ایران و دولت دکتر مصدق. پس از کودتای نظامی ۲۸ مرداد اما ساختار و کارکرد این نیروی نظامی، به سویی دگر رفت. پهلوی از جلد شاه مشروطه به در آمده و لباس حکومت مطلقه به بر کرده بود! بقای او در این هیئت، ایجاب می کرد که بر نیروی نظامی و سلاح، تمرکزی فراوان داشته باشد. از آن تاریخ تا پیروزی انقلاب اسلامی در ۲۲ بهمن ۵۷، تقویت نیروهای نظامی و امنیتی و خریدهای نجومی سلاح، در زمره اولویت های اولیه شاه به شمار می رفت! از سوی دیگر مثلث امریکا، انگلستان و اسرائیل نیز چنین رویکردی را تشویق می کردند. چه اینکه او لا: شاه ژاندارم! ایشان در منطقه به شمار می رفت و منفعت تقویت نظامی او، نهایتاً به ایشان می رسید و ثانیاً: خریدهای سخاوتمندانه اسلحه از سوی شاه، برای این دولت ها، سودهای کلان مالی در برداشت! از این همه می توان نتیجه گرفت که ارتش شاه در آستانه بر آمدن و اسپین موج انقلاب اسلامی، نیرویی مجهز و قدرتمند بود.

شاکار رهبر انقلاب اسلامی و پیروان او، این بود که بدنه این نیروی اصلی سرکوب را از آن خود کرده و از حاکمیت جدا ساختند! امام خمینی بر این باور بود که افسران ارتش شاهنشاهی، از کشورهای دیگر به ایران نیامده اند و فرزندان مردم کوچ و بازار هستند. آنان در اعتقادات دینی و خواست عمومی مردم، نمی توانند از ایشان جدا باشند و مقاومت آنان، کوتاه و مقطعی است. هم از این روی مردم، باید به نظر مهر و ملاحظت به آنان بنگرند و از اعمال رفتارهای خشونت آمیز با ایشان، بپرهیزند! اجرای این رویکرد، تأثیراتی معجزه گون داشت! بسا افسران و سربازان، از پادگان ها فرار کردند و با دلالت کانون های انقلاب، مخفی شدند! عده ای از آنان در خیابان ها، اسلحه های خویش را بر زمین نهادند و به ملت پیوستند. باره ای از ایشان حتی به گاه صدور دستور شلیک، مافوق خود را هدف قرار دادند و یا برای امتناع از کشتن مردم، به خود شلیک کردند! پیدایش چنین صحنه هایی، برای فرماندهان ارتش شگفت آور می نمود! چه اینکه این ارتش، سال ها نزد ایشان آموزش دیده و از سویی، بر ساخته مستشاران نظامی خارجی بود! از آن پس، ماشین سرکوب و کشتار گسترده مردم، کند گشت و رژیم شاه و اربابانش، به اندیشه کودتای نظامی افتادند. آنان با وجود پیوستن بدنه ارتش به مردم و ریزش نیروهای میدانی، بمباران هوایی و دستگیری های مودی را مطمئن نظر خویش قرار دادند و منتظر رسیدن فرصت مناسب، برای پیاده کردن این طرح ماندند. با ابطال حکومت نظامی از سوی امام خمینی در عصرگاه ۲۱ بهمن ۱۳۵۷، باز این ارتشیان پیوسته به انقلاب بودند که در انبارهای اسلحه را به روی مردم گشودند و آنها را برای مقابله با بقای رژیم شاه، مسلح ساختند! بدین ترتیب و با تدبیر رهبران انقلاب، ارتشی که از توانمندترین نیروهای نظامی خاورمیانه به شمار می رفت، در برابر اراده مردم خویش، چون برف آب شد و کار آبی خویش را از دست داد! پادشاهای ارتش ایران، در دوران انقلاب اسلامی و دفاع مقدس گرامی باد.